07 IUNIE
GAVRIIL STAMATELATOU

PARACLISUL SF.CUVIOS PANAGHIE BASSIAS DE LA KEFALONIA

PARACLISIER-GR

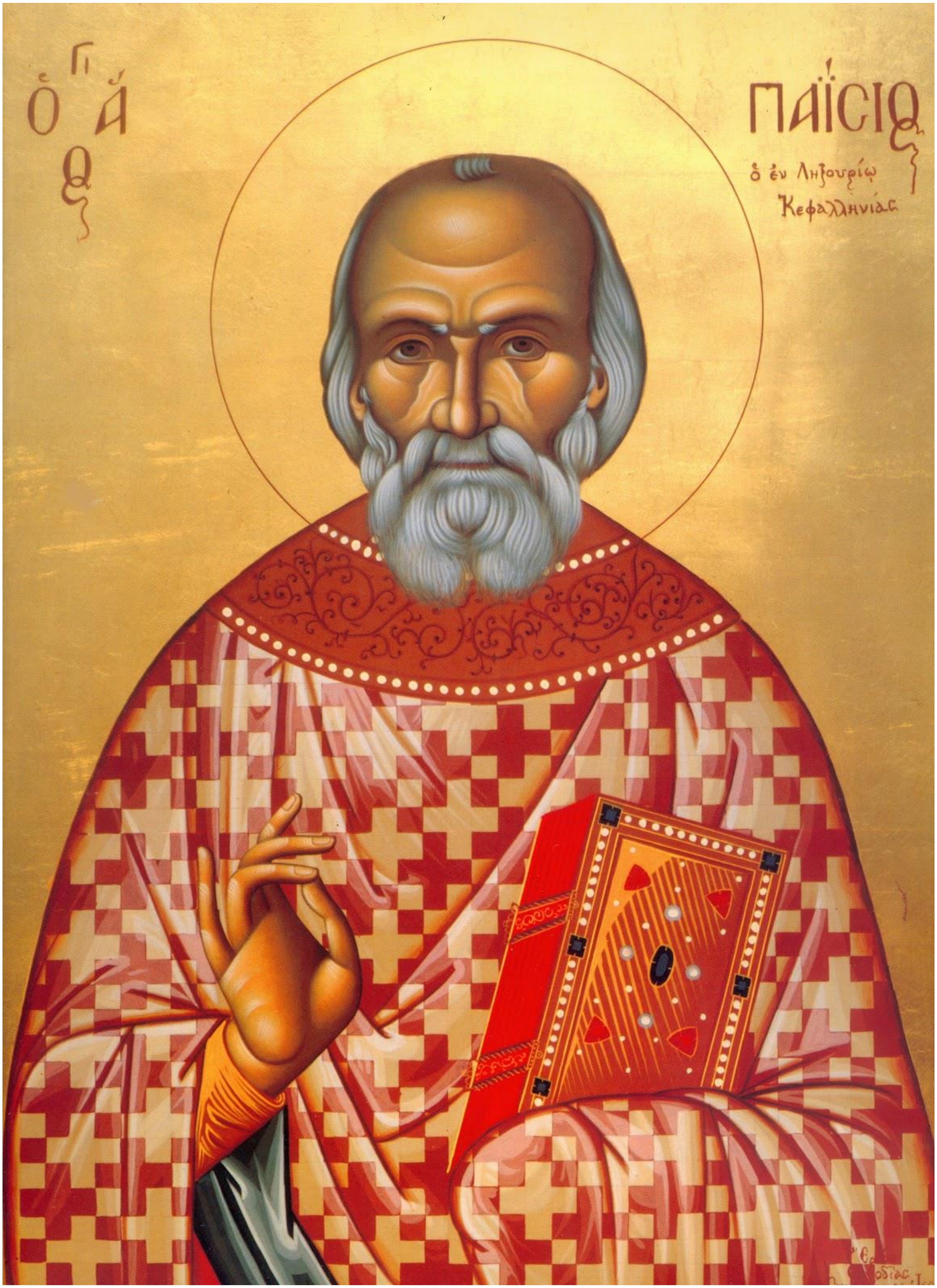
Ο ΑΓΙΟΣ
ΠΑΪΣΙΟΣ
ὁ ἐν Ληξουρίῳ
Κεφαλληνίας

Παρακλητικός Κανών
Ἁγίου ΠΑΪΣΙΟΥ-ΠΑΝΑΓΗ Μπασιᾶ

ἀρχιμ. Γαβριήλ Σταματελάτου

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως ὁ ρμβ΄ (142) Ψαλμός καί τό Θεὸς Κύριος μετά τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἶτα τά Τροπάρια. Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ταχύ προκατάλαβε, Πάτερ Παΐσιε, καί σῶσον τούς δούλους σου τῶν ἐνεστώτων δεινῶ ν, καί πάντων τῶν θλίψεων· ἔχεις γάρ πρός τόν Κτίστην, καί Θεόν παρρησίαν, πάρεσο οὖν ἐν τάχει, τοῖς πιστῶς σέ καλοῦσι, τήν σήν νῦν προστασίαν, καί σκέπην δωρούμενος.

Δόξα. Ὁ αὐτός. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοῦ Ἱερέως τῇ πανσέπτῳ εἰκόνι, πιστοί προσπέσωμεν, αὐτῷ ἐκβοῶντες, οἱ ἁμαρτίαις πολλαῖς ἐγκυλινδούμενοι· σπεῦσον, ὦ Παΐσιε, Ἱερεῦ τοῦ Κυρίου, σαῖς πρός τόν Φιλάνθρωπον, ἱεραῖς ἱκεσίαις· παντός κινδύνου, λύπης καί φθορᾶς, καί δεινῶν νόσων, ἀπάλλαξον ἅπαντας.

Καί νῦν. Ὁ αὐτός. Θεοτοκίον Παναγίας Διωτίσσης.

Τήν χαριτόβρυτον πιστοί τῆς Παρθένου, τῆς Διωτίσσης τήν θείαν εἰκόνα, προσκυνοῦντες ἐν πίστει, χαρμονικῶς βοήσωμεν Α ὐτῇ·χαίροις ὁ ἀένναος, ποταμός τῶν θαυμάτων, το ύς πίστει προστρέχοντας, ἅπαντας καταρδεύων· τή

ν προστασίαν ἔχοντες τήν Σήν,Σέ ἀνυμνοῦμεν Διώτ ισσα Πανάχραντε.

Ὁ Ν΄ (50) Ψαλμός.

Ὁ Κανών.

Ὠδή α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγράν διοδεύσας.

Ῥημάτων ψυχῆς μου τῆς ταπεινῆς, ἐπάκουσον, μάκαρ, καί παράσχου μοι συμπαθῶς, τῆς σῆς ἀντιλήψεως τήν χάριν, Ὅσιε Πάτερ, θεόφρον Παΐσιε.

Ὡς δῶρον πλουτήσαντες ἱερόν, Παΐσιε Πάτερ, τόν σόν τάφον, τά νῦν αὐτῷ, προσφεύγομεν τούτῳ πάσῃ ὥρᾳ, καί παντός πόνου ταχέως λυτρούμεθα.

Νοσοῦσαν μου ἴασαι τήν ψυχήν, Παΐσιε τρισμάκαρ, τῶν νοσούντων ὁ ἰατρός, καί βαίνειν τάς τρίβους τοῦ Κυρίου, σῇ μεσιτείᾳ, παμμάκαρ, ἐνίσχυσον.

Θεοτοκίον.

Κυρίως Σέ οἴδαμεν ἀληθῶς, πάντες Θεοτόκον, τάς ἐλπίδας μετά Θεόν, ἐπί Σοί ἐναποθέτοντες σω θῆναι, ταῖς Παϊσίου λιταῖς νῦν ἐλπίζομεν.

Ὠδή γ΄. Οὐρανίας ἁψίδος.

Ἔχοντές σε μεσίτην, πρός τόν Θεόν, Ἅγιε, Ληξουραῖοι πάντες τιμῶμέν, σε καί γεγαίρομεν, Πάτερ Παΐσιε, τούς σέ πιστῶς εὐφημοῦντας, πειρασμῶν ἀπάλλαξον, τῇ μεσιτείᾳ σου.

Δαιμονίων ἐνέδρας, τάς ἀπεινεῖς, Ὅσιε, πάσας ὑπεξῆλθες πανσόφως,Πάτερ Παΐσιε, ἐπί πολ ίτευμα, ἐν οὐρανοῖς κεκτημένος· ὅθεν ἱκετεύω σε, σύ μοί προΐστασο.

Ἱκετεύω σε, μάκαρ, τήν ψυχικήν σκότωσιν, καί τήν τῆς σαρκός ἀρρωσ τίαν, ταχέως ἴασαι· σύ γάρ τοῦ αἴροντος, τάς ἀσθενείας τοῦ κόσμου, τήν πτωχείαν ἔστερξας, Πάτερ Παΐσιε.

Παρρησίαν ὡς ἔχων, πρός τόν Θεόν, Ἅγιε, ὡς ἐπί τῆς γῆς διατρίψας ἐν ὁσιότητι, Ὧ σύ ἐλάτρευσας, Πάτερ, μή παύσει πρεσβεύων, ὑπέρ τῶν τιμώντων σε, θεῖε Παΐσιε.

Θεοτοκίον.

Τήν ποίμνην Σου ταύτην, Θεοχαρίτωτε Δέσποινα,πάσης ἐπηρείας τοῦ βίου, καί περιστάσε ως, τήρει ἀπήμονον, ἀλλά καί ταύτην συντήρει, Σοί δυνάμει ἄτρωτον, θεία Διώτισσα.

Διάσωσον, ἀπό κινδύνων τούς δούλους σου, θεοφόρε, ὧν ἐκ Θεοῦ προστάτης γεγένησαι, καί φύλαξ καί ῥύστης τούτων, Παΐσιε.

Ἐπάκουσον, Διώτισσα Κόρη Θεογεννῆτορ, τάς ἱκεσίας, Παρθένε, τῶν δούλων Σου καί λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ παντοίων κινδύνων.

Κάθισμα. Ἦχος β΄. Πρεσβεία θερμή.

Προστάτης θερμός, ὑπάρχεις, ὦ Παΐσιε, τοῖς πόθῳ θερμῷ, τῷ τάφῳ σου προστρέχουσι, καί πίστει γεραίρουσι, καί βο ῶσί σοι, μακάριε· ὅθεν κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ὡς φύλαξ ἄγρυπνος, καί μέγας πρόμαχος.

Ὠδή δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Νέος σύ νῦν ἀνέτειλας, φαεινός καί λαμπρός ἀστήρ τῇ Ἐκκλησίᾳ, Ἅγιε, τούς πάντας καταυγάζων, καί φωτίζων τούς εὐσεβε ῖς, Παΐσιε.

Θεοφόρε Παΐσιε, πάντας σοῦ ὁ βίος βροτούς ἐξέπληξε, καί οὐράνια στρατεύματα, σοῖς ἀγῶσι, Πάτερ, ὑπερηΰφρανας.

Τούς θορύβους τοῦ βίου μου, Ὅσιε, κόπασον ταῖς πρεσβείαις σου, καί τόν κλύδωνα κ ατεύνασον τῶν παθῶν, ψυχῆς καί τοῦ σαρκίου μου.

Τῶν Κεφαλληνέων ἀγλάϊσμα, δόξα οἰκουμένης, Ληξουραίων καύχημα, ἀνεδείχθης, ὦ Παΐσιε, Ἐκκλησίας κλέος δέ καί ἑδραίωμα.

Θεοτοκίον.

Ὀδυνῶν ἐλευθέρωσον,τῶν κατά ψυχήν καί σῶ μα, Πανάμωμε, πάντων ἡμῶν, θεῖα Διώτισσα, τούς τά μεγαλεῖα Σου δοξάζοντας.

Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί μέ ἀπώσω.

Ἐν νυκτί καί ἡμέρᾳ, σέ ἐπικαλοῦμαι τόν μέγαν προστάτην μου,ἐν παντί με τόπῳ, καί καιρῷ διαφύλαξον ἄτρωτον, ἀπό πάσης βλάβης καί ἐπηρείας ἐναντίων, τόν εἰς σέ τήν ἐλπίδαν μου θέμενον.

Ἀναιμάκτους θυσίας, λειτουργῶν προσέφερες Θεῷ, τρισόλβιε, Ἱερεύς ὑπάρχων τοῦ Ὑψίστου, Παΐσιε ἀοίδημε· ἀλλά Τοῦτον, Πάτερ, ἐκδυσωπῶν μή διαλείπῃς,ὑπέρ τῶν πίστει τιμώντων σε.

Ὡς τό βάρος βαστάσας, τῆς ἡμέρας οἷα ἐργάτης δόκιμος, καί τό δεδομένον τάλαντον αὐξήσας ἀκήκοας, τῆς φωνῆς τῆς θείας, δεῦρο δή, ὦ πιστέ μου δοῦλε, εἴσελθε εἰς τήν χαράν τοῦ Κυρίου σου.

Θεοτοκίον.

Κόσμου οὖσα προστάτης,Μῆτερ Διώτισσα Ἀειπ άρθενε, Σύ μέ κυβέρνησον, ὁδήγησόν με εἰς εὐθεῖαν ὁδόν καί κατεύθυνον, πρός δικαιοσύνης, τρίβους ὀρθάς τόν λογισμόν μου,τῆς ψυχῆς τάς π ορείας ἰθύνουσα.

Ὠδὴ στ'. Τήν δέησιν ἐκχεῶ.

Θανάτου, φθοροποιοῦ ἀπάλλαξον, τήν ψυχήν μου, ὦ Παΐσιε Πάτερ, τῷ τῷ τάφῳ σου ἐν πίστει προσφεύγοντι, καί

ῥῦσαι πρεσβείαις σου,ἐκ πάσης νόσου χαλεπῆς, κ αἱ δεινῶν συνεχῶν περιστάσεων.

Ὡς ἄλλον, Σαμουήλ ὁ Κύριος,ἐγνωκώς τό εὐγε νές τῆς ψυχῆς, σου, ἱερουργόν, ὦ τρισμάκαρ, προκρίνει, τῆς Ἐκκλησίας Ληξουραίων, Παΐσιε, ἦν ὥσπερ πάγκαλος ποιμήν,πρός νομάς Παραδείσ ου ὡδήγησας.

Ὡς τεῖχος, καταφυγῆς κεκτήμεθα, καί ψυχῶν ἀσφαλῆ σωτηρίαν, καί γλυκασμόν ἐν ταῖς θλίψεσι, μάκαρ, καί τῇ μορφῇ σου ἀεί ἐγκαυχώμεθα, Παΐσιε, καί νῦν ἡμᾶς, ἐκ παντοίων κινδύνων διάσωσον.

Θεοτοκίον.

Ἰάτρευσον, τήν ψυχήν μου νοσοῦσαν, δραστικῷ Σου, Θεοτόκε, φαρμάκῳ, καί τόν Υἱόν καί Θεόν Σου δυσώπει, μετά σεπτοῦ Παϊσίου, ῥυσθῆναι με, γεέννης ἐκείνης τοῦ πυρός, καί τυχεῖν οὐρανοῦ ἀπολαύσεως.

Διάσωσον, ἀπό κινδύνων τούς δούλους σου, θεοφόρε, ὢν ἐκ Θεοῦ προστάτης γεγένησαι, καί φύλαξ καί ῥύστης τούτων, Παΐσιε.

Ἐπάκουσον, Διώτισσα Κόρη Θεογεννῆτορ, τάς ἱκεσίας, Παρθένε, τῶν δούλων Σου καί λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ παντοίων κινδύνων.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Τῇ προστασίᾳ σου σπεύδοντες, Ἅγιε, τῶν πατρικῶν δωρεῶν σου πληρούμεθα, Χριστόν μεγαλύνοντες, Ὅσιε, τόν σέ προστάτην ἡμῖν ἀναδείξαντα, Παΐσιε Ληξουρίου ἀγλάϊσμα.

Προκείμενον. *Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.*

Στ. *Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.*

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (Κεφ. ια' 27-30).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Πατρός μου· καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν Υἱὸν εἰ μὴ ὁ Πατήρ· οὐδὲ τὸν Πατέρα τις ἐπιγινώσκει εἰ μὴ ὁ Υἱὸς καὶ ᾧ ἐὰν βούληται ὁ Υἱὸς ἀποκαλύψαι. Δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾷός εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ καὶ εὑρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν· ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστὸς καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν ἐστιν.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Σοῦ Ὁσίου...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Προσόμοιον. Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι. Στ. *Ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς,...*

Ὅλην ἀποθέμενος, ἐν οὐρανοῖς τήν ἐλπίδα, τό θεῖον μελέτημα, ταμιεύσας ἔνδοθεν, ἐχαλίνωσας

, τόν δεινόν δράκοντα,τόν πολλούς τρώσαντα, καί Σταυροῦ δυνάμει,Ὅσιε,νέκρωσας τέλειον, βίον ἐβιώσω ἰσάγγελον,Πατέρων τε γενόμενος, πάντων ἀκροθίνιον ἔξοχον· ὅθεν ἐντυγχάνων, μεγίστης παρρησίας πρός Χριστόν, ὑπέρ ἡμῶν καθικέτευε, μέγιστε Παΐσιε.

Ὠδή ζ΄. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Διανοίᾳ εὐθείᾳ, καί ἀγάπῃ τελείᾳ καί σεμνοῖς ἤθεσι, καί πᾶσι ἐπιδόσει,ἀμέμπτου πολιτείας, ζῆν ἡμᾶς καταξίωσον, τῇ σῇ πρεσβείᾳ πρός Χριστόν, Παΐσιε θεοφόρε.

Πειρασμῶν καί κινδύνων, καί ἀνάγκης καί θλίψεως ἐλευθέρωσον· καί βλάβης τῶν δαιμόνων, τούς θαρροῦντας
τῇ σκέπῃ σου, καί ἐν πίστει κραυγάζοντας·
ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητός εἶ.

Τῶν Ἀγγέλων ὑπάρχων, ἰσοστάσιος ὄντως, Πάτερ τρισόλβιε, Παΐσιε θεόφρον, ἐκλύτρωσαι κινδύνων, τούς ἐν πίστει κραυγάζοντας·
ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητός εἶ.

Θεοτοκίον.

Μητρός Σου ἱκεσίαις, ἀνεξίκακε Λόγε, κινδύνων ῥῦσαι ἡμᾶς, τούς πόθῳ Σέ τιμῶντας, ὁμοῦ ταῖς Παϊσίου ἰσχυραῖς παρακλήσεσιν·
ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητός εἶ.

Ὠδή η΄. Τόν Βασιλέα.

Τούς ἐν πίστει, καί πόθῳ προσιόντας, πρός ἴασιν τῷ σῷ τάφῳ, θεόφρον, φύλαττε καί σκέπε, είς πάντας τούς αἰῶνας.

Ἁγίων βίον, ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις, μιμησάμενος, Παΐσιε παμμάκαρ, βλύζεις τοῖς σοῖς δούλοις, ἁγιασμόν καί χάριν.

Τούς δεομένους, ἐκτενῶς,θεοφόρε, καί τήν σήν χάριν αἰτοῦντας προσδέχου, τούς δοξολογοῦντας, Θεόν εἰς τούς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ταῖς ἱκεσίαις, Χριστέ Σωτήρ τῆς Μητρός Σου, καί ΠατρόςΠαϊσίου σῶσον, πάντας τούς ὑψοῦντας, Σόν κράτος είς αἰῶνας.

Ὠδή θ΄. Κυρίως Θεοτόκον.

Βοᾷ σοι εὐχαρίστως, Παΐσιε, ἡ σή πόλις, τῶν Ληξουραίων, χαριστηρίους ᾠδάς, ἐν σοί ἐγκαυχωμένη, ὡς σωζομένη κινδύνων, ταῖς ἱκεσίαις σου καί θλίψεων.

Μονῆς τῆς Θεοτόκου, τῆς Κορωνιωτίσσης, θεοπρεπές ἀγαλλίαμα πέφηνας, καί ἰσχυρόν ἡμῶν καταφύγιον· ὅθεν ἡμᾶς πάσης λύπης ῥῦσαι, Παΐσιε.

Λυτρούμενος ὡς ὤφθης, πρότερον, Παΐσιε, τοῖς ἐν Ληξουρίῳ καί Κεφαλληνίᾳ, πιστῶς σοι προστρέξαντας·οὕτω καί νῦν πάσης ῥῦσαί με περιστάσεως.

Χαρᾶς μου τήν καρδίαν, πλήρωσον, τρισμάκαρ, τῷ τῇ εἰκόνι σου τῇ θείᾳ προστρέχοντι, καί τόν Δεσπότην Χριστόν, διά σοῦ μεγαλύνοντι.

Θεοτοκίον.

Ἡ πάναγνός Σου Μήτηρ, σύν θείῳ Παϊσίῳ, ἐκδυσωπεῖ Σέ τόν μόνον Μακρόθυμον,ὅπως κινδύν ων σώσεις τούς Σέ μεγαλύνοντας.

Μεγαλυνάρια.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν Σε τήν Θεοτόκον, τήν ἀειμακάριστον καί παναμώμητον, καί μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τήν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καί ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τήν ἀδιαφθόρως, Θεόν Λόγον τεκοῦσαν, τήν ὄντως Θεοτόκον Σέ μεγαλύνομεν.

Πρόφθασον καί σῶσον πάντας ἡμᾶς, δεινῆς καταιγίδος , τῆς ἀπειλούσης Παΐσιε, τούς εἰς σέ καταφεύγοντας, καί τήν μνήμην σου τήν θείαν γεραίροντας.

Τόν φωστῆρα πάντες τόν παμφαῆ,τόν ἐκ Ληξο υρίου, ἀπαστράψαντα φαεινῶς, τῶν Ὁσίων δόξαν καί Ἱερέων κλέος, Παΐσιον τόν θεῖον, πάντες ὑμνήσωμεν.

Χαίροις Κεφαλλήνων θεῖος φωστήρ, καί τῶν δ εομένων ἀπροσμάχητος βοηθός·χαῖροις Ἐκκλησίας, Παΐσιε, τό κλέος· διό καί σοί βοῶμεν, σκέπε τούς δούλους σου.

Δεῦτε εὐφημήσωμεν οἱ πιστοί,Παΐσιον τόν θεῖο ν, Ἱερέα τε τοῦ Χριστοῦ· οὗτος ἡμᾶς σώζει, τούς νῦν ἀπειλουμένους, ὑπό δεινῆς τε νόσου, καί βλάβης ἅπαντας.

Ὕψωσον τάς χεῖρας σου πρός Θεόν,ὑπέρ τῶν σῶν τέκνων, ὦ Παΐσιε ἱερέ· καί Τοῦτον δυσώπει, πολλῶν ἀμπλακημάτων, ῥυσθῆναι καί μελούσης, ὀργῆς καί θλίψεως.

Χαίροις Ληξουρίου θεῖος βλαστός, καί Κεφαλλ ηνίας, ἀντιλήπτωρ καί ἀρωγός· χαῖροις μοναζόντων , Παΐσιε, τό κλέος, καί πάντων τῶν Ὁσίων, ὁ ἰσοστάσιος.

Φύλαττε τά τέκνα σου ἐν παντί,κλήσει σου ἁγ ίᾳ, τούς ζητοῦντας σέ βοηθόν, ἐν τε τῷ παρόντι καί μέλλοντι αἰῶνι, ταῖς πρός Θεόν λιταῖς σου, θεῖε Παΐσιε.

Τόν ἀστέρα πάντες τόν φαεινόν,τόν ἐκ Ληξουρ ίου ἀπαστράψαντα νοητῶς, Ὁσίων τό κλέος, Κεφαλληνίας δόξαν, Παΐσιον τόν θεῖον ὕμνοις τιμήσωμεν.

Δεῦτε εὐφημήσωμεν ἀδελφοί, τούς δύο μεγάλους, και ἁγίους θαυματουργούς, Παΐσιον θεῖον, ὁμοῦ τῷ Γερασίμῳ, τούς τῆς Κεφαλληνίας, ἐφόρους πέλοντας.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες, μετά τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τό σωθῆναι ἡμᾶς.

Τό Τρισάγιον καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα.Ἦχος πλ. β΄.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην Σοι τὴν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότῃ, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ Σοὶ γὰρ πεποίθαμεν. Μή ὀργισθῇς ἡμῖν σφόδρα, μηδέ μνησθῇς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἀλλ’ ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὔσπλαχνος καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ Θεός ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαός Σου, πάντες ἔργα χειρῶν Σου καὶ τὸ ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καί νῦν.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες είς Σέ μή ἀστοχήσομεν, ῥυσθείημεν διά Σοῦ τῶν περιστάσεων, Σὺ γὰρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Εἶτα ὁ Ἱερεύς τὴν Ἐκτενῆ Δέησιν, ἡμῶν ψαλλόντων τό λιτανευτικόν· Κύριε ἐλέησον. Ὑπὸ τοῦ Ἱερέως Ἀπόλυσις. Καὶ τῶν Χριστιανῶν ἀσπαζομένων τὴν Εἰκόνα τοῦ Ἁγίου καὶ χριομένων δι’ ἁγίου ἐλαίου, ψάλλονται τὰ παρόντα Τροπάρια. Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν πιστοί, καί μετ’εὐλαβείας καί πόθου, κατασπασώμεθα, τάφον τόν περίπυστον καί πανυπέρτιμον, Παϊσίου θεόφρονος, καί

ἡγιασμένου· αὐτῷ θερμῶς προσπίπτοντες, ἡμᾶς ἵνα ἀξιώση, τέλους σωτηρίου καί θείου, ταῖς αὐτοῦ πρός Κύριον δεήσεσιν.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τήν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς Σέ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπό τήν σκέπην Σου.

Δέησις.

Δέχου, Ἱερεῦ τοῦ Ὑψίστου Παΐσιε Μπασιᾶ, τήν δέησίν μου ταύτην, ὡς φόρον εὐλαβείας. Βοήθει τούς συμπολίτας μου Κεφαλληνίους. Βοήθει,Ἅγιε, τούς τιμῶντάς σε ἀδελφούς καί πάντα τόν λαόν. Πρέσβευε τῷ Οὐρανίῳ Βασιλεῖ, διά τῆς Παναγίας Μητρός Του Διωτίσσης, ὑπέρ τοῦ Ἔθνους
καί τοῦ Στρατοῦ καί πάντων τῶν Ὀρθοδόξων.

Γαβριήλ Ἱερομόναχος.